

d'aquest dia, m'ompliran el silenci de la nit. En somnis, probablement tornaré a passejar per aquests carrers asfaltats i bulliciosos, confoses les tènues imatges del passat amb les fortes sensacions d'avui. Potser, d'ara endavant, hi somniaré sovint, però ben segur que cap més vegada se'm presentarà aquella visió suau i melangiosa que tant de

temps ha recreat els meus nostàlgics pensaments, que tants anys he atresorat zelosament dins del meu cor.

Demà, a trenc d'alba, m'en tornaré al meu destí. Sens dubte, tot marxant giraré més d'un cop l'esguard enrere, per captar amb avidesa encara més impressions i augmentar el bagatge dels records del meu poble. Quan el perdi

en la llunyania de l'espai i del temps, sentiré el dolor de la separació i el desencís de la solitud. Llavors, però, comprendré que és millor que hagin canviat tant les coses i la gent de la meua terra, perquè, sens l'escalf entrenyable del seu redós, no senti tanta enyorança i no em sigui tan punyent el desig d'un retorn impossible. ■

El P. Josep M.ª Nolla: 50 anys entre nosaltres

per Josep M.ª Riu

Des del 1934 el P. Josep M.ª Nolla, claretia, ha estat entre nosaltres. Els dos darrers anys vivint ja a Barcelona, però sense deixar-nos del tot.

Va morir el passat 21 de setembre quan precisament feia pocs dies havíem conversat a la Sala Parés entre obres d'art, en una d'aquestes exposicions que se'n diuen de "Fama" i en els quals s'hi troben Casas, Nonell, Rusiñol, Humbert i alguna Vila Puig. I estava de bon humor com acostumava a estar-ho sobretot en els darrers temps. Ara la seva dèria estava concentrada en les tres edicions del "Nou Testament" que ja es porten publicades per l'Editorial Claret. Com escriu el seu traductor Jaume Sidera, la publicació d'aquest llibre bíblic ha estat possible perquè el P. Nolla n'ha estat el seu promotor, el que n'ha buscat el diner perquè surti al carrer a preu de cost, el que ha insistit una i altra vegada prop del traductor i de l'editor. O sigui que podem dir que aquest "Nou Testament" ha estat com un llegat que ens ha fet a tots plegats el P. Nolla i és com un indicatiu clar de quines eren les seves preocupacions en aquests darrers anys de la seva vida.

Quan el P. Nolla va venir a Sabadell, en plena vigència de la República i de l'Estatut de Catalunya, va col·laborar més estretament amb el Dr. Lluís Carreras a través de la Congregació Mariana que, aleshores actuava en el conjunt de les activitats de l'Acadèmia Catòlica.

Després, al venir la nostra guerra 1936-39, el P. Nolla es constituí, degut a les circumstàncies adverses de l'època, en un sacerdot clandestí, d'aquells que es jugaven la vida administrant els sagraments en cases particulars, dient Missa en una sala d'estar, i portant consol on hi regnava potser el desesper de la persecució, de la mort violenta o de la presó.

AIXÍ, SENYOR, VS DESITJA
LA MEVA ANIMA. +

Recordatori amb dibuix al·legòric del P. Enric Dordal.

Retornada la normalitat l'any 1939, el P. Nolla accentuà la seva labor prop de la joventut i féu de la Congregació Mariana, un estol de joves inquietos, als quals anava guiant en aquells dies tan especials de la post-guerra, on s'havia d'anar creant una consciència cristiana al costat d'uns ideals polítics que estaven en plena eferescència degut a la cruesa de la segona guerra mundial. Feixisme, nacional-socialisme, comunisme, liberalisme i democràcia cristiana, en certa manera, estaven esbatussant-se en els camps de batalla de quasi tot Europa i en molts punts del món. Aquest era l'ambient en que aleshores s'anava formant ideològicament la joventut.

La labor del P. Nolla com a Director de la Congregació Mariana ompliria

vàries pàgines d'activitat sabadellenca. Aplec de Togores, Vespres sabatines a l'església dels PP. Missioners, curssets de formació en varis sentits: apologètics, socials, catequètics. Estimulà la creació de locals propis per a la Joventut mariana, a la plaça Major i especialment amb el Teatre de la Faràndula, a través dels quals aconseguí reunir un estol de joves i d'altres que deixaven de ser-ho a fi de mantenir una influència constant en la vida social de la ciutat, com així ho aconseguí a través de llargues anyades.

Apart de les seves actuacions concretes en l'apostolat juvenil, fou professor del Col·legi del Cor de Maria i com a sacerdot intervingué àmpliament en el moviment catòlic sabadellenc.

Com Mossèn Ernest Mateu, Mn. Camil Geis, el P. Josep M.ª Nolla en aquests 50 anys d'estar entre nosaltres s'ha guanyat generosament el títol de sabadellenc il·lustre. La seva memòria està lligada entre aquests 1934-84 que tantes coses hem viscut i que han afectat de ple a la convicència ciutadana i que, d'altra banda, ha obert esperances possibles de resorgiment per al futur de la nostra pàtria.

El P. Josep M.ª Nolla era un home que no era aliè a cap moviment del temps actual. L'interessava i havia estat a Taizé i n'aprojava l'experiència. Sentia dintre seu aquesta inquietud que mou a molts a protestar per les injustícies socials. No era un home còmode. Sovint havia encès polèmica. Però per damunt de tot, era profundament cristià i era tot esponjament cordial per a qui se li acostava.

Me l'imagino entrant a l'eternitat amb un exemplar d'aquest "Nou Testament" que ell tan ha contribuït que fos una realitat i que ara està en la seva tercera edició. Meditant i llegint aquest llibre tan essencial per a formar-nos en Crist, és com podem retre el millor homenatge a la seva memòria. ■